

กค 0813/ 43 55

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กทม. 10400

๒ มีนาคม 2543

เรื่อง การตีความอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนระหว่างไทย - ฝรั่งเศส

เรียน ฯพณฯ เอกอัครราชทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทย

อ้างถึง หนังสือสถานเอกอัครราชทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทยลงวันที่ 20 สิงหาคม 2542

ตามหนังสือที่อ้างถึง ฯพณฯ เอกอัครราชทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทยในนามเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจฝ่ายฝรั่งเศสได้เสนอการตีความร่วมกันในบทบัญญัติข้อ 11 (ดอกเบีย) แห่งอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศส มีใจความดังนี้

“อ้างถึงอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนระหว่างรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศสและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งได้ลงนามไว้เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม ค.ศ. 1974 ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติอย่างสูงที่จะเสนอการตีความร่วมกันแต่ ฯพณฯ เพื่อความกระจ่างขอข้อบทบัญญัติข้อ 11

1. บทบัญญัติข้อ 11 วรรค 2 ก) บัญญัติไว้ว่า

“อย่างไรก็ตามดอกเบียนั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ดอกเบียเกิดขึ้น และเป็นไปตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ในกรณีต่อไปนี้ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน

ก) ร้อยละ 3 ของจำนวนดอกเบียที่จ่ายสำหรับเงินกู้หรือสินเชื่อซึ่งมีกำหนดเวลาสี่ปีหรือมากกว่านั้น ในส่วนที่สถาบันการเงินสาธารณะมีส่วนร่วมให้กู้แก่ส่วนราชการตามกฎหมาย หรือแก่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับการจำหน่ายเครื่องจักร หรือการสำรวจ การติดตั้ง หรือในการจัดหาสถานที่เพื่อการอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือการวิทยาศาสตร์และสาธารณูปการ”

/ข้าพเจ้า...

ข้าพเจ้าใคร่ขอเสนอให้ ฯพณฯ ยืนยันการตีความซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศเราทั้งสองได้ตกลงกันเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “สถาบันการเงินสาธารณะมีส่วนร่วมให้กู้” ที่ได้กล่าวไว้ในบทบัญญัติดังกล่าว

ในการนี้ คำดังกล่าวมีความหมายดังนี้

ก) ในกรณีของประเทศฝรั่งเศส หมายความว่า กรณีที่หนี้หรือเงินกู้ซึ่งให้กู้ อนุมัติ ประกัน หรือค้ำประกัน โดยองค์กรหรือสถาบันที่ดำเนินการในนามของรัฐบาลฝรั่งเศส คำนี้ให้หมายรวมถึง กรณีที่หนี้ซึ่งให้กู้ อนุมัติ ประกัน หรือค้ำประกัน โดย COFACE ในนามของรัฐบาลฝรั่งเศส ตามบทบัญญัติของกฎหมาย ฉบับที่ 94 - 376 ลงวันที่ 14 พฤษภาคม ค.ศ. 1994 และกรณีที่หนี้ซึ่งให้กู้ อนุมัติ ประกัน หรือค้ำประกัน โดยธนาคาร Natexis ตามบทบัญญัติข้อ 41 แห่งพระราชบัญญัติการเงิน ฉบับแก้ไขปี ค.ศ. 1997 และนิติบุคคลใด ๆ ที่เป็นของรัฐบาลฝรั่งเศสทั้งหมด ซึ่งอาจตกลงกันเป็นคราว ๆ ระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ

ข) ในกรณีของประเทศไทย หมายความว่า กรณีที่หนี้หรือเงินกู้ซึ่งให้กู้ อนุมัติ ประกัน หรือค้ำประกัน โดยองค์กรหรือสถาบันที่ดำเนินการในนามของรัฐบาลไทย คำนี้ให้หมายรวมถึง กรณีที่หนี้ซึ่งให้กู้ อนุมัติ ประกัน หรือค้ำประกัน โดยธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารกรุงไทย ธนาคารรัตนสิน บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และนิติบุคคลใด ๆ ที่เป็นของรัฐบาลไทยทั้งหมด ซึ่งอาจตกลงกันเป็นคราว ๆ ระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ

2. บทบัญญัติข้อ 11 วรรค 3 บัญญัติไว้ว่า

“แม้จะมีบทของวรรค 2 อยู่ ดอกเบี้ยดังที่ได้กล่าวไว้ในวรรค 1 ที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่งจะไม่ถูกเก็บภาษี หากเป็นดอกเบี้ยที่จ่ายให้แก่รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือแก่ส่วนราชการ ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญานั้น ๆ”

ข้าพเจ้าใคร่ขอเสนอให้ ฯพณฯ ยืนยันการตีความซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศเราทั้งสองได้ตกลงกันเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “ส่วนราชการ” ที่ได้กล่าวไว้ในบัญญัติดังกล่าว

ในการนี้ คำดังกล่าวมีความหมายดังนี้

ก) ในกรณีของประเทศฝรั่งเศส คำดังกล่าวหมายความว่าถึง

- (1) ธนาคารแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศส
- (2) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

(3) นิติบุคคลใด ๆ ที่อาจตกลงกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญา
ทั้งสองรัฐ

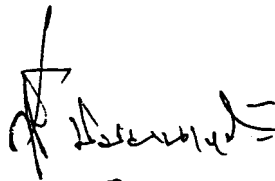
ข) ในกรณีของประเทศไทย คำดังกล่าวหมายความว่า

- (1) ธนาคารแห่งประเทศไทย
- (2) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย
- (3) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น
- (4) นิติบุคคลใด ๆ ที่อาจตกลงกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญา
ทั้งสองรัฐ

ข้าพเจ้าจะขอบคุณยิ่ง หาก ๖๖๖๖๖ จะกรุณาแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่าข้อเสนอดังกล่าวได้
ได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลของ ๖๖๖๖๖ และเมื่อมีการแจ้งความเห็นชอบแล้วให้ถือว่าหนังสือฉบับนี้และ
หนังสือตอบของ ๖๖๖๖๖ เป็นข้อตกลงของรัฐบาลทั้งสองประเทศเกี่ยวกับประเด็นข้างต้นและให้ถือว่าข้อ
ตกลงนี้เป็นส่วนหนึ่งของอนุสัญญานี้”

ข้าพเจ้าในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจฝ่ายไทยขอเรียนให้ทราบว่า ฝ่ายไทยสามารถยอม
รับข้อเสนอเกี่ยวกับการตีความดังกล่าวได้ โดยให้หนังสือที่ ๖๖๖๖๖ เอกอัครราชทูตฯ ได้เสนอมาและหนังสือ
ตอบรับฉบับนี้ถือเป็นข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการตีความดังกล่าว และให้ข้อตกลงมีผลตั้งแต่วันที่ข้าพเจ้า
ลงนามในหนังสือตอบรับฉบับนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายธานีกร นิมมานเหมินท์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กรมสรรพากร

สำนักแผนภาษี

โทร. 2728639

โทรสาร 6173643

L' Ambassadeur

Monsieur le Ministre,

Me référant à la Convention fiscale entre le Gouvernement de la République française et le Gouvernement du Royaume de Thaïlande signée le 27 décembre 1974, j'ai l'honneur de vous proposer une interprétation commune destinée à préciser les dispositions de son article 11.

1 - Le paragraphe 2, alinéa a de l'article 11 dispose :

« Toutefois, ces intérêts peuvent être imposés dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais dans les cas ci-après, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

- a) 3 pour cent du montant des intérêts payés au titre de prêts ou de crédits accordés pour une durée de quatre années ou plus avec la participation d'un organisme public de financement, à un établissement public ou à une entreprise de l'autre Etat contractant et liés à la vente de biens d'équipement ou à l'étude, à l'aménagement ou à la fourniture d'installations industrielles, commerciales ou scientifiques ainsi que d'ouvrages publics ».

Je vous propose de confirmer l'interprétation que les autorités compétentes de nos deux pays sont convenus de donner à l'expression « participation d'un organisme public de financement » utilisée dans cette disposition.

Son Excellence Monsieur Tarrin NIMMANAHAEMINDA
Ministre des Finances du Royaume de Thaïlande
BANGKOK

A cet effet, le terme ci-dessus désigne :

a) Dans le cas de la France, toute créance ou prêt accordé, assuré ou garanti par un organisme ou une institution intervenant pour le compte de l'Etat français. Cette expression vise les créances accordées, assurées ou garanties par la COFACE pour le compte de l'Etat français conformément aux dispositions du décret n° 94-376 du 14 mai 1994 et celles accordées, assurées ou garanties par Natexis Banque conformément à l'article 41 de la loi de finances rectificative pour 1997 et tout établissement détenu entièrement par le Gouvernement de la République française qui sera agréé au fur et à mesure par les autorités compétentes des Etats contractants.

b) Dans le cas de la Thaïlande, toute créance ou prêt accordé, assuré ou garanti par un organisme ou une institution intervenant pour le compte du Gouvernement thaïlandais. Cette expression vise les créances accordées, garanties ou assurées par la Banque de Thaïlande pour l'exportation et l'importation (Export-Import Bank of Thailand), la Banque nationale d'épargne (Government Saving Bank), la Banque nationale du logement (Government Housing Bank), la Banque pour l'agriculture et les coopératives agricoles (Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives), la Krung Thai Bank, la Radanasin Bank, la société de financement industriel de Thaïlande (Industrial Finance Corporation of Thailand) et tout établissement détenu entièrement par le Gouvernement du Royaume de Thaïlande, qui sera agréé au fur et à mesure par les autorités compétentes des Etats contractants.

2 - Le paragraphe 3 de l'article 11 dispose :

« Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts visés au paragraphe 1 ne sont pas imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent, s'il s'agit d'intérêts payés à l'autre Etat contractant ou à un établissement public de cet autre Etat contractant ».

Je vous propose de confirmer l'interprétation que les autorités compétentes de nos deux pays sont convenues de donner à l'expression « établissement public » utilisée dans cette disposition.

A cet effet, le terme ci-dessus désigne :

- a) Dans le cas de la France :
 - i) la Banque de France ;
 - ii) toute autorité locale ;
 - iii) tout établissement agréé par les autorités compétentes des deux Etats contractants.
- b) Dans le cas de la Thaïlande :
 - i) la Banque de Thaïlande (Bank of Thailand) ;
 - ii) la Banque de Thaïlande pour l'exportation et l'importation (Export-Import Bank of Thailand) ;
 - iii) toute autorité locale ;
 - iv) tout établissement agréé par les autorités compétentes des deux Etats contractants.

Je vous serais reconnaissant de bien vouloir me faire savoir si cette proposition recueille l'agrément de votre Gouvernement. Dans ce cas, la présente lettre ainsi que votre réponse constitueront l'accord des deux gouvernements sur les points évoqués et feront partie intégrante de la convention.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, l'assurance de ma plus haute considération.

